

ist nicht? RV. 6, 18, 3. तव 1, 150, 1. त्वम् ÇAT. Br. 4, 6, 2, 2. 3. तुरीये
स्विज्ञानयत् RV. 10, 67, 1. मृधः स्विदासीशुडपरि स्विदासीशु 129, 5 (P.
8, 2, 102). मृकृवाको स्विदेव कृता (d. i. कृते) इति soll er Lohn haben
ohne irgend Etwas gethan zu haben? AIR. Br. 5, 34. सो (सा उ) स्वित्
ÇAT. Br. 2, 2, 1, 4. नो स्वित् 4, 2, 1, 7. तडु KĀTH. 36, 12. मर्त्यः स्विन्मृ-
त्युना वृक्णाः ÇAT. Br. 14, 6, 9, 33. न स्विदेते ऽप्युच्छिष्टाः KĀND. UP. 4,
10, 4. — अपि (Fragepartikel) स्वित् BĀĪG. P. 1, 8, 37. 14, 43. 3, 1, 34. fg.
13, 22. 5, 8, 17. 10, 21. 10, 70, 35. 82, 42. उत स्वित् 4, 16, 21. PĀÑĒAT. 41,
1. स्विडुत BĀĪG. P. 5, 19, 21. मृको स्वित् (s. auch unter मृको) MBH. 7,
443. BĀĪG. P. 1, 18, 31. 3, 20, 11. 5, 26, 4. 6, 1, 39. उताको स्वित् s. u.
2. उत 3). केशिन्निर्वासितो मा स्विन्मदीरिति शङ्कितः doch nicht etwa
RĪĒA-TAR. 3, 288. योः स्वित्पतति किं भूमिर्दीर्यते पर्वतो नु किम् MBH.
3, 10974. तमा स्विच्छ्रेयसी तात उताको तेनः 1031. नु — स्विद् KĪB. 8,
35. स्विद् — नु ebend. स्विद् — उत 12, 15. स्विद् — वा 13, 8. 16, 18.
स्विद् — किम् 14, 60.

स्विधर्मं adj. aus gutem —, brennbarem Holze bestehend RV. 1, 121, 7.
blank ŚĪJ.

स्विन् (von स्व) adj. sein nennend, in Besitz habend in शत° und श्रोत्र°.
स्विन्न s. u. 1. स्विद्. Davon °ता f. das Gesottensein (einer Speise):
श्र° KĪM. NĪTIS. 7, 17.

स्विर्षु adj. gute Pfeile habend RV. 5, 42, 11.

1. स्विष्ट (6. सु + 1. इष्ट) adj. sehr geliebt: Personen R. GON. 1, 15, 14.
55, 4. 2, 120, 19.

2. स्विष्ट (6. सु + 2. इष्ट) adj. 1) richtig geopfert, wohl dargebracht;
u. ein richtiges Opfer (Gegens. डुरिष्ट): पञ्च RV. 1, 162, 5. होत्रा VS. 7,
15. सर्वे स्विष्टं मुञ्जतं करोतु ऀÇV. GRĒJ. 1, 10, 23. VS. 2, 19. 28, 22. TS.
2, 6, 8, 3. 6, 6, 7, 3. TB. 1, 2, 5, 3. AIR. Br. 3, 38. ÇAT. Br. 4, 5, 1, 6. MBH.
3, 14150. 14193. 7, 2463. KĀTHĀS. 30, 52. BĀĪG. P. 1, 5, 22. 4, 19, 32. 5,
19, 28. 8, 18, 30. — 2) durch Opfer richtig verehrt, hochgeehrt überh.
VS. 21, 58. BĀĪG. P. 4, 7, 41. 14, 22. 20, 1. 10, 75, 8.

स्विष्टकृत् adj. 1) richtiges Opfer zu Stande bringend VS. 2, 9. देवाः
MBH. 3, 1614. Bein. Agni's als des die Opferhandlung glücklich ab-
schließenden Gottes Ind. St. 10, 332. VS. 21, 47. 58. 28, 22. TS. 1, 6, 2,
4. 2, 6, 8, 5. °कृद्भान AIR. Br. 1, 22. 2, 10. °कृद्भग 3, 5. KAUC. 25. ÇAT.
Br. 1, 6, 1, 14. 7, 3, 10. 2, 4, 3, 9. ऀÇV. ÇR. 1, 6, 3. 6, 13, 7. GRĒJ. 1, 10, 23.
12, 1. ÇĀÑĒH. ÇR. 14, 10, 5. M. 3, 86. MBH. 3, 14150. 14193. 12, 1510.
BĀĪG. P. 11, 27, 41. superl. °कृतम् MBH. 2, 1138. — 2) dem Svishṭakṛt
gegeben, — gehörig u. s. w.: क्विम् AIR. Br. 1, 10. ऀÇV. ÇR. 3, 5, 5. GRĒJ.
2, 8. KĀTH. ÇR. 1, 6, 4. 9, 9. 3, 4, 6. 5, 5, 11. स यागः स्विष्टकृत् 9, 10. 11, 24.
पाकयज्ञानेकस्विष्टकृतः कुर्यात् mit einer gemeinsamen Schlussgabe an
Sv. versehen ऀÇV. GRĒJ. 1, 3, 10. KAUC. 6. — Vgl. सौविष्टकृत.

स्विष्टकृत adj. mit dem Svishṭakṛt abgeschlossen: हेम GRĒJAS.
2, 81. 85.

1. स्विष्टि f. Gelingen des Opfers, ein gelungenes Opfer (Gegens. डु-
रिष्टि) AV. 2, 35, 1. 6, 47, 3. TS. 3, 1, 2. VS. 27, 18. KĀTH. 32, 4. KAUC. 5.
2. स्विष्टि adj. richtig opfernd MBH. 12, 2744.

स्वीकर (स्व + 1. कर) act. med. 1) Etwas (acc.) sich aneignen, in
den Besitz von Etwas gelangen: स्व्यकुर्वत ÇAT. Br. 1, 5, 2, 5. 3, 2, 1, 23.

स्वी कृ वै तमर्थं कुरुते 1, 5, 2, 5. 4, 2, 2, 6. Spr. (II) 4952, v. 1. देयं यः स्वी-
करोति स करी P. 6, 2, 65. Schol. KĀTHĀS. 10, 188. 18, 42. 19, 40. 45.
22, 195. 39, 89. 42, 88. 53, 42. मत्तः 56, 297. 57, 15. 59, 138. 69, 154. 118,
105. RĪĒA-TAR. 3, 114. 5, 169. DAÇAK. 70, 9. BĀĪG. P. 9, 4, 6. कं स्वीकृता
न विषयाः परिपीडयति Spr. (II) 2874. — 2) Jmd zu sich nehmen, auf-
nehmen (insbes. ein Weib) R. 4, 55, 4. देवकुले ताम् KĀTHĀS. 13, 76. 18,
79. 22, 187. 25, 261. 31, 58. 32, 87. 58, 77. 77, 21. 91, 17. 36. भार्यर्थे 98,
33. ह्युषावेन RĪĒA-TAR. 8, 462. — 3) Jmd für sich gewinnen, in seine
Gewalt bekommen KĀTHĀS. 5, 40. 11, 24. 13, 8. 19, 78. 20, 2. 49, 116. 51,
63. 60, 39. 65, 35. fg. 108, 25. RĪĒA-TAR. 4, 493. 5, 436. 6, 224. 354. DA-
ÇAK. 61, 13. हृदयम् KĀTHĀS. 32, 108. 45, 236. स्वात्मम् 37, 27. मनः BĀĪG.
P. 5, 6, 5. — 4) med. Etwas annehmen, zugestehen HIT. ed. JOHNS. 2831.
SARVADARÇANAS. 8, 17. 34, 3. 71, 11. 132, 2. 155, 18. KULL. zu 6, 58. Comm.
zu KAP. 1, 21. 50. zu TS. PRĀT. 1, 19. 4, 52. 13, 14. BĀĪG. P. 4, 28, 17.
KUSUM. 22, 4. Schol. zu ÇĀK. 47. मया हि गौः पालनीया सा यदा स्वीकृता
भवेत् MĀRK. P. 114, 10. स्वीकृत = मृङ्गीकृत H. 1488. Schol. — caus.
Jmd veranlassen Etwas in Besitz zu nehmen, Jmd Etwas schenken; mit
doppeltem acc. KULL. zu M. 11, 4. RĪĒA-TAR. 2, 160. गोपाप्रहारान्कृतिना
येन स्वीकारिता द्विजाः 1, 343. 7, 596.

स्वीकरण n. 1) das Sichaneignen, Annehmen einer Sache, in-den-Be-
sitz-Gelangen von Etwas NĪB. 14, 12. JĀĒN. 2, 60. RĪĒA-TAR. 4, 253. वेद°
KULL. zu M. 2, 2. — 2) das zur-Ehe-Nehmen (eines Weibes): मत्रभव-
त्याः ÇĀK. 66, 17. भुवः RAGH. 12, 16. — 3) das Annehmen, Zugestehen
MĀRK. P. 114, 9. BĀĪG. P. 5, 11, 10.

स्वीकर्तृ nom. adj. der Jmd gewinnt, gewinnen will RĪĒA-TAR. 3, 150.
स्वीकर्तव्य adj. 1) aufzunehmen, heranzuziehen: अयर्थ्यः स नरेन्द्रेण
स्वीकर्तव्यो त्रैषिणा VARĀH. BRH. S. 2, 21. — 2) anzunehmen, zuzuge-
stehen Comm. zu TS. PRĀT. 1, 25 (°कर्तव्यं zu lesen). 4, 23. 11, 3. SAR-
VADARÇANAS. 152, 9.

स्वीकार m. 1) Aneignung, Inbesitznahme SIDDH. K. zu P. 1, 4, 77. पा-
ण्डिरूपा विशिष्ट° Schol. zu 3, 56. BĀĪG. P. 12, 2, 4. — 2) Aufnahme
(einer Person) KĀTHĀS. 31, 89. 66, 87. Verz. d. Oxf. H. 95, a. 8. 9. — 3)
Annahme, Zugeständnis NĪAK. 47. 60. SARVADARÇANAS. 50, 14. 70, 11.
118, 12. Schol. zu P. 8, 4, 64. KULL. zu M. 6, 58. Schol. zu KAP. 1, 82. zu
TS. PRĀT. 1, 21. 4, 23. 10, 12. 14, 5.

स्वीकार्य adj. 1) in dessen Besitz man gelangen muss RĪĒA-TAR. 3, 1.
— 2) aufzunehmen, heranzuziehen KĀTHĀS. 60, 42. — 3) zu gewinnen, in
seine Gewalt zu bekommen: eine Person KĀTHĀS. 11, 30. 32, 174. — 4)
anzunehmen, zuzugestehen P. 3, 1, 124, VĀRT. 3. Schol. KUSUM. 9, 21. fg.
12, 3. 14, 2. 5.

स्वीकृति m. Aneignung, Inbesitznahme TRIK. 3, 3, 125.

स्वीय (you स्व die eigene Person) adj. (f. स्त्री) eigen; m. pl. die Eige-
nen, Angehörigen Spr. (II) 2561. 3927. 3987, v. 1. 6395. 7354. 7483. GO-
LĀDHJ. TRIPRAÇH. 31. MĀRK. P. 27, 16. BĀĪG. P. 3, 20, 50. 24, 30. 4, 24, 52.
7, 2, 60. 6, 16. 9, 18, 10. 10, 70, 11. 87, 11. PĀÑĒAT. 130, 20. Verz. d. Oxf.
H. 18, a. 20. 128, b. 30. ÇATR. 10, 89. MUIR. ST. 4, 150, N. 138. MÜLLER,
SL. 337. SARVADARÇANAS. 38, 16. 55, 7. 56, 8. f. स्वीया eine Frau, die man
im wahren Sinne des Wortes „sein“ nennen kann, ŚĪH. D. 97.